

I

Guaita el temps!
—vell senyor de cetreria— com recull i
atresora la carnassa amb què alimentar
els jorns que la mort preserva i fixa,
amb quina força llença al cel l'objecte
màgic de l'amor.
Sempre el mateix gest: ell posseir,
tu ésser posseït.

II

Posseir l'instant.
Ara: més fonda la ferida,
més obert el món i el domini de l'aire.
Escoltes la música,
l'antiga harmonia del pols i de la pedra?
Diríeu que tot esdevé la imatge cega
d'un bosc desert.
Diria que les mans es fonen en el darrer
reducte de l'ombra.
Quasi la transparència muda del paisatge,
el glatir del llavi,
la veu i l'eco, quasi la vexació d'un cel
perdent-se entre el carnatge dolç i fosc
de la garriga.

Oh, memòria fugissera de l'instant!

III

Recollir la immobilitat. Emmudir la veu.
Com el vaixell que es perd, submís,
darrera la línia inexistent de l'horitzó,
trasmudar el sentit del temps, obrir
un espai aquàtic enmig del cel.

Suspès entre el paper i la distància
que amaga el pensament,
es fa més dolç l'oblit.

Tremolen les aigües perdudes de la mar.

IV

Tot és a punt. Refem l'oblit. Sols.
Ni els somnis més vells i ardents
no ens salven d'aquest ritu fugaç i angèlic
que apaga els gels molsosos de l'arbreda.

Davallem vers un silenci que se'ns mor
entre les mans,
insegurs del camí tempestuós de la paraula.

Amb un perfum de naufragi, humit i lent,
tomba la nit.

Es clou el cel.

Els nostres ulls per única finestra.

V

Com un vident,
buidat dels ulls més foscos i marcits,
recorro les partions d'aquest cos hostil
que diuen que és el meu. I no m'hi reconec.
Indigent als estigmes que la veu
cogita i crema,
recullo l'atzar amb la copa d'or
dels somnis millenaris. Escolto el silenci.

Com un bagatge invisible fuig la vida.
Com un costum, l'eternitat del cant.

VI

Costum de cendra i crepitat de cossos.
El paisatge indomable de la vida.
Arbres, rius, cels oberts
a totes les profanacions possibles,
veus que l'univers ordena i lliga
a la flama fingida dels llavis.

Encara un nom.

Carnadura del silenci,
òxid on la mort s'acura les parpelles.
Per l'amor, el llarg aprenentatge dels segles.